

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

De Rebus Iaponicis// Historica// Relatio,

Froís, Luís

Moguntiae, 1599

VD16 F 3085

De Residentia Firandensi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64472](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64472)

solatioúe vitam traducere. Et quoniam vehementer opto prope Ecclesiam sedem figere meam : etiam atque etiá R. V. obtestor , vt omni studio enitatur meo voto facere satis. etsi enim quia filia sum Francisci regis , multis obnoxia sim ærumnis, tamen idcirco non patiar animam meam perditum iri. Voluptates, deliciasq; corporis parui facio. ad solas animi epulas & consolationes anhelō. Dum sub R. V. tutela patrociniōq; sum, nō admodū sollicitus sum de consanguineis, nec vllam in ijs fiduciam colloco. Certa sit, me potius morituram, quam in domum alicuius gentilis vnquam pedem illaturam: quocirca iterum obsecro, omnem lapidē moueat, vt ad istas partes vestras commigrare possim. Huc vsque epistola. Paucis diebus post exararam hanc epistolam, diuina suggerente sapientia factum est, vt tam mater, quam filia in agrum Nangasachanum venerint, vbi nunc cum magna sua consolatione versantur.

DE RESIDENTIA

Firandensi.

FIRANDI agunt duo è nostris, alter Pater, alter frater, qui multo sudore vineam illam excolunt, quæ etsi magna non sit, (Dominus enim eius est à Christiana religione omninò alienus) est tamen in multas partes & insulas distracta. Sudorem auget visitatio Ecclesiarum in Goto, quæ plus quam nonaginta miliaribus à Iaponia absunt, & ager Facatanus. Quanquam hunc laborem non parum imminuunt ipsi Firandenses, vt pote qui antiquitate, feruore, & rerum diuinarum notitia cæteris Christianis longè præ-

præstant. Magno in pretio habent sacramentū Confessionis & Eucharistiæ, non veteres modo, sed etiam noui Christiani, qui aiunt, se dum adhuc gentiles essent, cognouisse, quam sacramenta illa necessaria essent ad salutem. Apparuit id in Domina quadā Christiana Toni Firandensis nepte, cui cum post quantum à baptismo suscepto menlem, vsurpandum esset Cōfessionis sacramentum, ad ineundas sacras nuptias, peccata sua tanto animi sensu, iudicio, ordine Sacerdoti patefecit, ac si multos iam annos inter Christianos vixisset.

Confessiones hoc anno factæ, plus minus efficiunt numerum trium millium trecentorū & septuaginta. Cōmunionem vsi sunt centum octoginta supra mille. idq; non solum per Quadragesimam, sed etiam nascentis Christi ferijs: ac facerent frequentius, si ijs permetteretur. Ex adultis sacro baptismo initiatis numerauimus 162.

Filius huius Toni Firandensis natu maior, quamuis Ethnicus sit, tamen cum à natura sit in virtutem propensus, & Christianorum mores non improbet, breui creditur ad Christum accessurus: maximè quod speretur, secundum Iaponiæ morem Pater eius & domui, & gubernationi Status renunciaturus. Hic iuuenis matrimoniū iniit cum Domina, nomine Donna Mitia Domini Bartholomæi filia qui fuerat Omuræ Dominus: quæ etsi, vt habitat inter gentiles, nec copiam crebram habet Patrum, multisq; iam annis nec concionem vllam, nec sacrum audierit, tamen in fide & veræ pietatis cultu constantissima est: sic prorsus, vt vna cum fæminis ancillis suis, quæ omnes ferè sunt Christianæ, operam omnem nauet, ne quicquā

de feruore & deuotione, quã olim in edibus paternis exercuit, detrahat. Quotannis enim confessionis faciendæ causã Patrẽ aduocat in domũ suam. nulla enim Firãdi post inchoatã persecutionẽ mansit Ecclesia: &, quories fieri potest, etiam frequentius confitetur. Cum verò aliquando Patrem euocasset summa luce, & illi videretur potius in noctẽ expectandum, ne per urbem mediam transiens agnosceretur, aut à locero repulsam pateretur, respõdit se dedita opera id fecisse, vt omnibus constaret, ipsam non nomine tantum sed re quoq; ipsã esse Christianam.

Gotani Christiani quotannis semel visitantur, non sine fructu, sed labore ingenti, eo quod Insulæ illæ in varias partes sint diuisæ. Gens natura est humana & facilis. Atq; hac extrema visitatione multi gentiles, ijque honorati aures præbuere Euangelio: nec aliud expectatur, quam vt Tono Christiano ex Corai reuerso multi ad Christi gregem adiungantur.

Facatani hoc anno visitari nequeunt, propter Dominum ditionis dictum Cobaicauã summum Chami & Fotochi cultorem, & sanctæ religionis nostræ hostem. Quotquot autem Christiani vel in vrbe Facata, vel in vicino agro versantur, admodum firmi & constantes sunt in fide, multosque gentiles iam permouere, vt Christo nomẽ dare ex animo velint. Cum verò Christiani Facatenses cognouissent Patres ad se non venturos, multi longa itinera susceperunt, vt ipsi inuenirent aliquem Patrum. Excellunt operibus caritatis, ordinariẽ enim in cõmune conferunt eleemosynas, quas postea erogent in pauperes. Et quia non ignorant Patres, qui villas, agrumque Omuranum obeunt, magnam pati rerum omnium penuriam, ob
egeſta-

egestatem Christianorum ibidem commorantium, Facatani, quantumvis 14. aut 15. leucis disiuncti omnia ad victum, vestemque necessaria sæpenumero illis transmittunt.

Christianus quidam, qui iam olim ex amentia resipuerat, & multis annis iudicio perfecto usus fuerat, in usurpandis sacramentis, audienda Missa & alijs similibus, hoc anno in summam recidit mentis vœsaniam, sicut omnia idola Chami & Fotochi in fanis Ethnicorū inuenta ad terrā afflixerit, fune ad collum ligato foras traxerit, adiunctis multis probris & contumelijs, & alia multa confregerit & euerterit, nullo tamen damno hominibus illato. Gentiles rei indignitate commoti, mox scripsere ad eiusdem patriæ homines Christianos, percunctantes, num serid & ex industria hæc ab homine facta essent, & si ita esset, scirent se eum ad necem rapturos: sibi admodum probabile videri tãtam ignominiam dijs suis sine cōsensu Christianorum inferri potuisse. Verum postea cum animaduernerunt hominem non esse competentem mentis, inscijsque Christianis omnia facta, petierunt eum comprehendi & vinciri, quod & fecêre, ad auertendum vtriusque populi tumultum, & ne terræ Dominus gentilis factum hoc perperam interpretaretur.

In insula Tacscima, quæ occurrit in itinere Coraiano, agit Taeni Camedoni filia, nomine MARIA, Domino terræ matrimonio iuncta, qui vxoris suæ persuasione ad cultum veri DEI se aggregauit. Multi in ea baptismi flagrant desiderio: sed quandiu inter Coraianos & Iaponios, qui adhuc arces suas in Corai obtinent, de conditionibus pacis

conuentum non fuerit, nõ poterit commodè eorum votis satisfieri. Etsi è primarijs iam multi salutari aqua abluti fuerint, ac bonus quidam Christianus, cum facultate Patrum vicena eorum capita hoc anno abluit. Loco concionis hoc tempore Christianis illis est vitæ integritas, bonaque opera Dominae illius loci, de qua iam diximus.

DE COLLEGIO NANGA-
sachano, & Residentijs ei
annexis.

QUIA ad hunc portum Nangasachanum quotannis nauis è Cina appellit, vti scriptũ est aliàs, fit, vt exules omnes, & quotquot alibi sedem suam figere non possunt, per fugium ad hanc ditione habeant. Vnde videmus quotidie magnam fieri accessionem tum ad hominum numerum aliunde ventitantium, tum etiam ad frequentiam nouorum ædificiorum, ac consequenter augetur & labor Patrum in illis instruendis. Externi, vt vident à Christianis his locis omnia teneri, & ipsi ilico aduolant ad cognoscendam Christi doctrinam, & salutifera aqua se aspergi curant. Maximum fere laborè nostri habent, in eo, quod noctu diuq; ab ægris confessionis causa crebro euocentur, nõ in vrbe modo, sed etiam extra illam à duabus tribusue leucis: etsi totum ferè laborem minuat ingens illud studium curandę salutis suę, quod in his Christianis offendimus.

Confessiones hoc anno vsque ad 15. Septembris in sola vrbe Nangasachana, non annumeratis Residentijs, fuere septies mille sexcentę quadraginta quatuor